

Foto na obálce – lípa

Prosíme, abyste příloženou složenkou včas předplatili ročník 2001. Váš časopis Homeopatie bude vycházet již devátým rokem. Zůstává i nadále věrný celostní homeopatii. Cena 4 čísel je nyní 200 Kč. Zvýšení ceny je důsledkem nárůstu poštovních sazeb.

Homeopatická akademie – kurzy 1. čtvrtletí 2001:

13. + 14.1. – všechny ročníky + absolventi – kongres. sál nemocnice Na Homolce. Důležité téma, které dosud nebylo přednášeno: Medicínské minimum pro homeopaty č. 1. První část přednášek - nutné znalosti pro homeopaty nelékaře. Vztahy s tradiční medicínou. Terminologie, anatomie. Lékařské výrazy v materiích medikách a repertoriích. První pomoc při nemocech a úrazech a rozpoznání vážných či „nehomeopatických“ případů. MUDr. Ryba, MUDr. Rychlovský, MUDr. Pudil a další lékaři.

10. + 11. 2. – 1. roč. – gymnázium Botičská

10. 2. – 2. + 3. roč. – gymnázium Botičská – praktický seminář (9:00 - 16:00)

17. + 18. 3. – všechny ročníky, absolventi a další zájemci – kongres. sál Homolka. Německý homeopat Mike Keszler, studoval v osmdesátých letech u George Vithoulkase a praktikoval tři roky s Rogerem Morrisonem v USA. Přední německý učitel homeopatie. První významný „Heilpraktiker“ v Čechách.

HOMEOPATIE č. 28. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 2000.

Redakční rada: MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Josef Kreml, Ing. Petr Mojžíš, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luděk Ryba, MUDr. Jaroslav Rychlovský, Jindra Weinlichová.

Šéfredaktor Mgr. Jiří Čehovský, odpovědná redaktorka Mgr. Lenka Ničková.

Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5

tel.: 02/ 57 92 23 02 1. 205, tel./fax: 02/ 57 92 23 31

e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>

Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce.

Cena jednoho výtisku včetně poštovního je 50 Kč. Objednávku časopisu uskutečnite zasláním ceny čtyř čísel, t.j. Kč 200, složenkou typu C na adresu nakladatelství.

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 1865/1993 ze dne 29. 9. 1993. © Alternativa, 2000

Otevřený dopis do Brna

Komory klasické homeopatie

Vážení přátelé, homeopaté,

je velmi záslužné, že se věnujete klasické homeopatii a děláte mnoho pro její rozvoj. Když jsem v r. 1991 zakládal společně s MUDr. Linhartem první homeopatický kurz v Brně a když jsem po dvou víkendech přednášení v Janáčkově síni pozval s Dr. Linhartem paní Anne Larkinovou, ředitelku London College of Classical Homoeopathy, aby spolu s Peterem Chappelem učila na tomto brněnském kurzu, netušil jsem ještě, jak pevně se homeopatie v Brně uchytí. Proto mě vaše nadšení naplňuje velkou radostí. To vám chci sdělit úvodem, i když hlavní účel tohoto dopisu je jiný.

Ilona Manolevská, šéfredaktorka Regenerace, mi poskytla vaši výzvu k petici, abych se k ní vyjádřil. Tuto petici jste v různém znění poslali na různá místa. Zabýval se jí v odlišném znění i výbor naší České homeopatické společnosti. Vaše petice se zakládá na mylných předpokladech.

Jak víte, říjnová Regenerace otiskla můj článek o tom, že léčitelství - a zejména homeopatické léčitelství - je zcela legální. Doporučuji vám přečíst si ho, stejně jako článek „Léčitelství je legální profesí“ v č. 27 časopisu Homeopatie. Oba jsou založeny na právní expertíze předního odborníka na zákony a spoluautora některých zákonů, Doc. JUDr. Pavla Matese, CSc., kterou si u něj objednala Česká homeopatická společnost. Nemá smysl šířit ve veřejnosti nepravdivou poplašnou zprávu o tom, že homeopatické léčitelství legální není. Může to mít spíše škodlivý dopad.

Podobně lékařská homeopatie je plně legální. Jako dlouholetý člen výborů dvou lékařských homeopatických společností mám k dispozici fotokopii oficiálního dopisu lékařské komory ze dne 12.7.93, v němž se mimo jiné praví, že VR ČLK rozhodla dne 30.6.1993 že: „ČLK považuje homeopatii za léčebnou metodu, kterou může vykonávat a homeopatické léky předepisovat každý, kdo má oprávnění léčit.“ Nebudu z toho raději dovozovat, že se vyjádření vztahuje i na léčitele - přestože i oni mají podle zákona oprávnění léčit. Toto oficiální stanovisko ČLK nebylo nikdy změněno, i když dobře víme, že ve výboru ČLK stejně jako na ministerstvu a zejména na univerzitách je nyní nálada ostře protihomeopatická. Nicméně zůstává skutečností, že lékaři mohou homeopatii vykonávat. Není jim zakázána žádnou oficiální institucí, natož pak státem, jak naznačujete v prohlášení.

Další základní omyl vašeho svolání spočívá v předpokladu, že homeopatické léky jsou podle nějakého zákona na recept. Nikoliv. Víte sami dobře, že t.zv. polykompozity a léky proti chřipce nebo zubní pasty s homeopatickými léky se prodávají volně. Žádný zákon však nerozlišuje (viz zák. 26/1997 Sb. o léčivech) co je homeo-

patický polykompozit nebo monokompozit. Jedná se zřejmě především o obchodní politiku výrobců homeopatik u nás, vzbuzující dojem, jakoby se dohodli, že zneškodní přístup ke klasické homeopatii (monokompozitům) tím, že si zaregistrovali na svou vlastní žádost tyto preparáty „na recept“, zatímco polykompozity a jim podobné léky „na chřipky“ či „na rýmy“ si zaregistrovali jako „volně“ prodejné. Jedná se o takzvané „neregistrované“ recepty. Důvodem může být například to, že - jak výrobci neoficiálně přiznávají - asi 90% jejich zisku jim plyne za prodej polykompozitů a léků jim podobných. Stát či zákon v tom mají patrně jen malý podíl. Petice by musela směřovat hlavně k výrobcům, i když je možné, že stát (SÚKL) jejich taktiku vítá nebo povzbuzuje a v každém případě zbytečně toleruje praxi, která v jiné zemi na světě nemá obdobu (všude jinde jsou homeopatika k dostání bez receptu).

Z výše uvedeného vyplývá, že problémy homeopatie u nás nespočívají především v legislativě a postoji státu nebo úřadů, ale převážně v postojích samotných homeopatů a výrobců homeopatik. Někteří lékaři přestávají homeopatii používat, nikoliv však proto, že by to bylo non lege artis. Homeopaté léčitelé se zase nemohou navzájem dohodnout (viz vztahy Praha-Brno) a ujasnit si některé problémy, týkající se např. standardů vzdělávání. Za této situace je tudíž absolutně nevhodné prosazovat zavedení homeopatické léčby léčitelů (nelékařů) jako vázané živnosti (neboť ani léčitelství není živností, byť je zcela legální). Připomínám, že ani v Anglii není profesionální homeopatie vedena jako nějaká živnost (natož pak vázaná) a má úplně stejný právní status, jako naše současná homeopatie, což mi potvrdili mnozí mí přátelé homeopaté z Anglie, kteří jsou s tímto statutem zcela spokojeni. Doporučuji neprosazovat v této věci jakousi „českou“ či „moravskou“ cestu (zcela odlišnou od evropské) a dokonce se při tom odvolávat nesprávně a naprosto nepravdivě na ECCH (Evropskou radu pro klasickou homeopatii).

Rád bych vás informoval, že se Česká homeopatická společnost stane v nejbližší době členem ECCH a jejich stanovy a poměry v jednotlivých zemích jsou nám dobře známy.

Pro zlepšení postavení homeopatie v naší zemi navrhuji, abyste vyslali tři nebo čtyři členy vašeho výboru na zasedání příštího výboru naší společnosti, které se koná 13.1.2001 v 18.00 v kongresovém sále nemocnice Na Homolce, Roentgenova 1, Praha 5. Je nutno tyto subtilní otázky probrat se znalostí věci a zákonů a pokusit se dohodnout na společném postupu, který by byl k prospěchu naší homeopatie.

Za Českou homeopatickou společnost

Praha, 23. 11. 2000

Jiří Čehovský
předseda

Staré dobré Kali carbonicum

Mike Bridges, překlad Mgr. Lenka Ničková

Existuje rozpor mezi léky, které rádi učíme a těmi, které rádi používáme. Je skvělé učit Phosphorus, lék, kterým chce každý být, či vykreslit nezapomenutelnou strašidelnou atmosféru, která vyzařuje z případů Medorrhinum či Anacardium. Mám případ Tarentula, je to lékař na penzi, který se pravidelně dostavuje na všechny církevní dobročinné akce. Tam nepozorovaně vklouzne do stanu a objeví se ve druhém, svíraje pod kabátem skleničky jamu a různé kousky dortů, které ukradl. O takových léčích se skvěle píší knihy, divadelní hry, či točí filmy. Vyzývám kteréhokoliv adepta spisovatelského umění, aby napsal trháč o léku Kali carbonicum.

Lepší lektoři než já možná dokáží zhypnotizovat svoje posluchače úchvatným výkladem případu koliky s konkomitantními symptomy zad, aby pak těm studentům, kteří ještě neomdleli napětím, dramaticky ohlásili, že lékem, který případ vyřešil, je Kali carbonicum. Když tento lék přednáším já, je to jako kdybych do atmosféry učebny nechal kapat infúzi anestetik. Vidím, jak posluchači začínají zívát a hroutit se v sedadlech a mnohaletá zkušenost a pozorování mi naznačují, že se celá třída chystá usnout. Někdy mám pocit jako ten kapitán v Krutém moři, který křičel na trosečníky v záchranných člunech: „Všichni tleskejte a zpívejte! Nesmíme usnout!“ Zkoušel jsem vyprávět vtipy, žonglovat, a i když bych to neměl o sobě říkat, dokonce jsem i poměrně slušně stepoval. Ale zbytečně.

Pokud někdo z vás hodlá předepisovat na meteorologický způsob, Kali carbonicum je jako takové ty šedivé anglické dny v lednu, kdy se ani vítr neobtěžuje zvednout. Ptáci jsou zamklí a jediné, co uslyšíte, je kolektivní chrápání celého národa. Odpusťte mou předpojatost, ale stejný pocit se dostaví, když odebíráte případ Kali carbonicum. Jediné další léky, které jsou schopny mě tak spolehlivě uspat, jsou Sepia a Graphites. Skrovné množství symptomů, které se u tohoto léku nalézají, je možná způsobeno tím, že homeopat při odebírání případu usnul.

Nejsem si jist, zdali všeobecně přijatá esence léku Kali carbonicum, totiž že je to lék „černý nebo bílý“, není trochu přehnaná, či docela matoucí. Barva, kterou bych tomuto léku přiřadil, je šedá. Na začátku své praxe jsem to prostě neviděl a domníval jsem se, že jediní lidé, pro které se dá tento lék předepsat, jsou policisté. Z jedné strany je to dobrá analogie, podle mé zkušenosti ne proto, že tito lidé jsou si tak velmi vědomi morálních a sociálních problémů, jako spíš proto, že Kali carbonicum se objevuje v zaměstnáních, ve kterých jsou pracovníci nuceni „vydržet“. Lidé Kali carbonicum často musí vydržet popichování, stížnosti a neschopnost jiných, ale nemohou s tím nic dělat. Vzpomínám si na jeden případ, byl to zaměstnanec londýnského metra, kterému si pasažéři neustále stěžovali a on to „musel vydržet.“ „Po čase si na to zvyknete,“ řekl mi. Kolem snadno rezignovaného Kali carbonica je atmosféra poraže-

nectví. Slova vojenské písně z první světové války: „Jsme tu, protože jsme tu, protože jsme tu“ pravděpodobně vymyslel nějaký pěšák Kali carbonicum. Je to lék v zásadě konzervativní, často s pocitem únavy. Tito pacienti dokáží být podráždění jako Nux vomica, ale toto podráždění pramení z averze vůči lidem. Mohou být misantropičtí. Výše uvedený pacient mi říkal: „Nesnáším veřejnost.“

Tato jejich rezignace je obzvlášť patrná při potížích, když se zotavují z akutního onemocnění. Mohou být příliš slabí a vyčerpaní, aby se akutního stavu dokonale zbavili. Jsou bez naděje a depresivní. „Nikdy se neuzdramím“ (Psorinum). Tento stav Kali carbonicum často vidíme po chřipce, bronchitidě a zápalu plic.

Další případ Kali carbonicum, který jsem měl, byl pracovník civilní služby, který se musel vyrovnávat s neschopnými šéfy. Musel v tomto zaměstnání zůstat, protože mu bylo padesát a jaké jiné zaměstnání by našel? Kali carbonicum je notoricky majetnické i na věci, které nemá rádo. (Visí na manželovi, kterého nesnáší). Mají starost o peníze, strach z chudoby a z budoucnosti. Tento pacient byl Kali carbonicem vyléčen z bolestí hlavy a nespavosti a nyní se chystá odejít z práce a chce začít podnikat. Tohle všechno samosebou nemá nic společného s pilulkami! Řekl mi, že je mu lépe proto, že přestal používat mentolovou pastu a od té doby se cítí o tolik líp! Určitě na ni měl alergii!

Už v tuto chvíli můžeme usoudit, že vlastností léku Kali carbonicum je stoicismus tváří v tvář obtížné situaci. Kali carbonicum se kontroluje a je dokonale rigidní ve své averzi ke změně, jakkoliv mu je stávající situace nepříjemná. Předpokládám, že to způsobuje jeho karbonická složka. Skřípe zuby tváří v tvář nepřízní osudu, protože vše se může jedinečně zhoršit. (Skřípe zuby v noci.) Vlastností Kali carbonicum je lhostejnost, ať už hraná, nebo skutečná. Ve druhém případě prostě předstírá, že jej jeho práce, rodina, zdraví atd. nevzrušují, i když uvnitř je plný úzkostí. Jeho vystupování je odměřené, protože se bojí, že ztratí emocionální kontrolu. Je-li si vědom svého citového života (a nemusí to tak být), pak kdyby vědci objevili orgán, který způsobuje emoce, všechny nemocnice by měly před vraty fronty pacientů Kali carbonicum se žádostí, aby jim byl onen orgán odstraněn. Emoce jsou pro Kali carbonicum zásadně negativní zkušenosti. V duchu vpravdě kentiánském, pro pacienta Kali carbonicum „vše řídí rozum“.

Nejsem si jist, zda v případě Kali carbonicum není formulace „potlačení emocí“ příliš silná. Spíš o něm raději přemýšlím jako o člověku, který je svým pocitem nesmírně vzdálen a kterému to naprosto vyhovuje. Jeho city čas od času vybublají na povrch. Před menstruací mívá prudké změny nálad. Může tu být veliké podráždění, strach (ze samoty, ze smrti, z budoucnosti atd.) a úzkost. Na této úrovni je lehký zaměnitelný s Phosphorem a Arsenicem. Phosphorus bude o svých pocitech samozřejmě otevřeně hovořit a nechá vás, abyste si s nimi nějak poradili. I když si rady vědět nebudete či se v jeho pocitech nevyznáte, stačí sugestibilnímu Phosphoru říct, že je mu lépe a on se velmi rychle uzdraví. Arsenicum bude trvat na tom, že s ním

máte něco udělat a k tomu účelu použije citové vydírání. „Když se za dvě hodiny nezlepším, budu si muset vzít antibiotika“. Kali carbonicum může být ve stejném stavu zoufalství podobné předešlým lékům, ale pamatujte na jeho sklon k rezignaci. Nemyslí si, že ho někdo může uzdravit. Nedokáže vlastně ani popsat, co je s ním v nepořádku a i kdyby to uměl, nenamáhal by se to udělat, protože k čemu to vlastně všechno je?

Všechny emoce vedou k pocitu zbytečnosti. Pacient Kali carbonicum je podrážděný stavem, ve kterém se nachází a dokáže být nesmírně nepříjemný. Pokud jej však konfrontujete, ztichne a nedokáže odpovědět. Nemůže najít slova a i kdyby je našel, proč by je říkal, vždyť to stejně nemá cenu.

Pokud, milý čtenáři, na tom v této chvíli nejsi tak, jako mnozí před tebou, totiž že začínáš zívát a natahuješ se pro deku, možná sis povšiml víc než zdánlivé podobnosti s lékem Natrum muriaticum. Toto je také lék, o kterém přemýšlíme u pacientů, kteří vypadají uzavření, ovládají se a jsou příliš rozumoví. Dovol mi rozptýlit tvé obavy bez dalšího odkladu. Na rozdíl od Kali carbonica Natrum muriaticum rádo se svými pocity koketuje. Samozřejmě jen opatrně a v soukromí, avšak v temných zákoutích svého dobře chráněného hradu pacientka Natrum muriaticum zatáhne závěsy, pustí si hudbu a vytáhne milostné dopisy, které dostala před mnoha lety. Nakonec se váhavě objeví slza a Natrum muriaticum se prudce otrepe, zakáže si takové hlouposti a rozčílí se, že ten zatracený darebák ještě nevrátil jejího oblíbeného Leonarda Cohena.

Věc je ta, že Natrum muriaticum si pocity žalu dokáže užít. Cítíte, že uvnitř bublají emoce, což u Kali carbonicum není. Je pravda, že Kali carbonicum se vám může během konzultace zhroutit, ale jen v případě extrémního zoufalství a beznaděje. Když položíte otázku „na tělo“ pacientu Natrum muriaticum, tak nanejvýš párkrát zamrká a sáhne po papírových kapesnících se slovy: „Moc se omlouvám, koupím vám jiné“. Natrum muriaticum se může ovládat, má však výrazný emocionální jazyk, který s vámi nechce sdílet. Nechce, aby se na ně někdo díval, obzvláště je-li zranitelné. Kali carbonicum prostě nenachází slova. („Není schopná vyjádřit, co chce říct“). Posledně jmenovaný symptom může vypadat jako Mercurius, ale Kali carbonicum nemá v sobě zlomyslnost s nádechem násilí, který u Mercuria nejasně cítíme.

Natrum muriaticum může být soucitné a vcitivé na emocionální úrovni, neboť žije svůj citový život skrze ostatní. Kali carbonicum se bude v emocionální krizi s jinými lidmi cítit nepříjemně a bude se trápit tak dlouho, dokud mu někdo nenabídne logické řešení. V této souvislosti nás napadne slovo „povinnost“. Kali carbonicum je považováno za lék plnící povinnost. Jeho smysl pro povinnost však není stejný jako například u Carcinosu. Ten plní svou povinnost proto, aby ostatní nebyli nešťastní či zranění. Tady je to spíš plnění povinnosti proto, „že se to musí udělat“. Jak je dobře známo, toto se vztahuje především na rodinné záležitosti. Má syndrom „co když...“. Co když ztratí zaměstnání? Co když poteče do střechy? Atd.

Na mentální a emocionální úrovni bych považoval za vhodné porovnat Kali carbonicum ještě s Lycopodiumem. Oba léky mají stejné pole působnosti - dýchací ústrojí, trávicí trakt a játra - a z klinického hlediska se mohou zdát podobné. Lycopodium také může mít zašedlý typ osobnosti se stejným nádechem podrážděnosti a defenzivnosti jako Kali carbonicum. Je tu stejná majetnickost, přílišná orientace na rozum a dokonce i skrblictví. Oba léky jsou vysoce citlivé, avšak oba vzbuzují pocit, že se svými emocemi nejsou v kontaktu.

Kali carbonicum se především soustředí na to, aby ovládalo samo sebe, než aby mělo navrch v rozhovoru s homeopatem a to je pro mě na této úrovni hlavním rozlišovacím symptomem. Typické Lycopodium se bude snažit uplatnit nad vámi svou vrozenou nadřazenost. Pravděpodobně se ukáže, že je velký kamarád se slavným specialistou právě na jeho chorobu. Zeptá se vás, jak dlouhou máte praxi a zdali víte, co je to „commotio cerebri“. (Doporučuji vám říci ano, i když to nevíte, jinak vám to Lycopodium vysvětlí svým zdoluhavým a přezíravým způsobem). Při rozhovoru s Kali carbonicem se snažte najít výše jmenovaný konkomitantní symptom nevysvětlitelné únavy, kdežto při konzultaci s Lycopodiumem budete mít pocit mírného podráždění ve snaze udržet si kontrolu nad situací.

Nyní něco k fyzickým symptomům, což je oblast, kde se vám lék začne rýsovat nejdříve. V souladu s podobností s Lycopodiumem je Kali carbonicum výborný jaterní lék. Má bolesti mířící do zad a dá se o něm uvažovat při žlučnickové kolice, obzvlášť v případech, kde Aconitum nezabralo. Symptomy trávicího traktu jsou zajímavé, i když trochu znepokojující, protože stejně jako Lycopodium má Kali carbonicum rádo sladké a horké nápoje. Ve školní soutěži ve vypouštění duchů budou dítě Lycopodium a dítě Kali carbonicum na stejné příčce. Oba léky jsou velmi flatulentní a po jídle trpí distenzí. Hlavním rozlišovacím znakem je doba zhoršení, což je pro Lycopodium 16-20 a pro Kali carbonicum 14-16 h. Nádherný rozlišovací symptom Kali carbonicum jsou bolesti zad. Soustředí se v kříži a nutí pacienta si lehnout.

Kali carbonicum je lék na koliku par excellence. Jde-li o plynatost a průjem a zlepšení ohnutím v pase při zlepšení teplem a přiložením lahve s horkou vodou, byli byste blázní, kdybyste nepodali Colocynthis, ale budete na tom ještě hůř, když nezabere. V takové chvíli si vzpomeňte na Kali carbonicum, které má úplně stejné modality.

Kali carbonicum může vypadat jako Nux vomica u problémů s trávením a močovým měchýřem, ale pokud jste na pochybách, oba léky po sobě dobře následují. Když hovoříme o gastrickým obtížích, musíme se podívat na Carbo vegetabilis. Tento lék obsahuje nepatrné množství Kali carbonica, takže není divu, že se dělí o mnoho symptomů. Oba léky mají nesmírně distendované břicho, zlepšené vypuštěním plynu. Oba mají podobnou koliku, zlepšenou ohnutím v pase. Oba také nesnášejí těsné oblečení v pase, mají všeobecný nedostatek reaktivity a obtíže, které přicházejí po ztrátě tekutin.

Hlavním rozlišovacím symptomem, který jsem objevil, je skutečnost, že Kali carbonicum je nesmírně citlivé na průvan, zatímco Carbo vegetabilis si přeje čerstvý vzduch. Dalším je nestálost symptomů Kali carbonicum. Symptomy „cestují“. Položíte teplý obklad na bolestivé místo a bolest se přesune jina.

U respiračních obtíží je Kali carbonicum na stejné úrovni jako léky Arsenicum, Phosphorus, Lycopodium, Bryonia a Antimonium tartaricum a je nutné je porovnat. Pokud neúspěšně podáte Arsenicum u případu astmatu, kde se pacient ohýbá v pase, aby se mu ulevilo, uvažte Kali carbonicum.

Je to výborný lék na bronchitidu a pneumonii u případů, kdy zchlazení sestoupilo dolů do hrudníku a tam se usadilo. Je zde hodně tekutiny v plicích, obzvlášť v pravé plicí, s málo produktivním kašlem (Antimonium tartaricum a Lycopodium). Dalším hlavním rysem Kali carbonicum jsou ostré, bodavé bolesti. (Může mít i stejné pálení jako Arsenicum). To bývá časté u případů pleuritidy. Najdete-li takový typ bolesti u respiračních onemocnění, pomyslete na Bryonii. (U srdečních obtíží na Spigellii). Několikrát jsem u pleuritidy podal Bryonii a zjistil, že pomohla jen částečně nebo vůbec ne. Tehdy mi „zachránily kůži“ léky Phosphorus nebo Kali carbonicum. Jedním rozlišovacím symptomem je to, že Bryonia i Phosphorus budou chtít ležet na postižené části těla, zatímco Kali carbonicum se to nebude líbit. Bryonia bude mít bolesti pouze při nádechu, zatímco Kali carbonicum může mít bolesti i mezi nádechy. Doufám, že teď už je zřejmé, proč mám rád Kali carbonicum. Je nesmírně těžké tento lék pochopit a ještě těžší jej objevit v ordinaci. Je jedním z těch léků, které se často vynoří, když indikovaný lék moc nefunguje. Ať je to jasný případ Arsenicum s astmatem, či Colocynthis s kolikou, nebo snad nepochybný případ pleuritidy u Bryonie a léky nefungují, začnete si rvát vlasy, obzvlášť jde-li o akutní stav. Mnohokrát mi při podobných příležitostech přišlo na mysl Kali carbonicum a zachránilo mě před nutností zakoupit paruku. Tento lék lze nejlépe pochopit ve srovnání s léky kolem něj.

Kali carbonicum mě párkrát zachránilo, ale může člověka dostat i do potíží. Lehce se splete s Natrem muriaticem, protože mají mnoho společných symptomů. U obou je hojné zadržetí tekutin a edémy. Oba léky jsou velmi „hormonální“ s PMS a menstruálními bolestmi, podobnými porodním. Oba mají charakteristické bolesti v zádech, hojné a prodloužené krvácení při menstruaci, či amenorrhoe. Předepsal jsem Natrum muriaticum u posledně jmenovaného problému po neskonale dlouhé a ostudné řadě nesprávných předepsání. Šlo o známou modelku a já už propadal panice, když jsem viděl, jak moje šance stát se exkluzivním homeopatem předváděcího mola se měsíc od měsíce zmenšuje. Předepsal jsem Kali carbonicum. Pacientka odjela na dovolenou a poslala mi pohled, kde stálo: „Jistě rád uslyšíte, že jsem dostala menstruaci“. Trvalo mi pár horkých chvil, než jsem to vysvětlil své tehdejší přítelkyni.

A konečně, častokrát jsem použil Kali carbonicum u artritidy, obzvlášť byla-li přítomna bolest zad jako konkomitanta. Mnohokrát toto předepsání předešlo operaci

kyčelního kloubu (náhrada) či alespoň prodloužilo dobu, než došlo k nevyhnutelnému, u případů, kde byla přítomna ostrá bolest, klesající nohou dolů, obzvláště pravou. A ještě jedna poznámka, opravdu poslední. Nepokoušel jsem se podat soustavný obraz Kali carbonicum, spíše výčet příležitostí, při kterých jsem jej rozpoznal a podal. Nezařadil jsem sem známější symptomy jako například citlivost na hluk a dotek, gastrickou úzkost, oteklá horní víčka apod. Prostě jsem se jen chtěl zastat léku, který je, podle mého názoru, silně zanedbáván a často zaměňován s jinými. Pokusil jsem se načrtnout obraz léku Kali carbonicum, který se záměrně vyhýbá onomu příslovečnému policistovi. Ovšem, jelikož znám život, předpokládám, že až dnes přijdu do ordinace, bude na mě čekat celý místní policejní sbor, abych jim vyléčil citlivá chodidla a duševní rigiditu.

Adresy anglických lékáren,

kteří zasílají homeopatické léky v úplném sortimentu na základě písemné, telefonické nebo e-mailové objednávky, samozřejmě zcela bez receptu. Při objednávání je vhodné uvést údaje vaší mezinárodní platební karty, kterou vydávají všechny naše banky na požádání. Léky vám dojdou přímo do vaší schránky (bez jakýchkoliv celních formalit) asi do týdne, a to v libovolné potenci (C6, C12, C30, 200, 1M, 10M 50M, CM). Ceny se obvykle pohybují kolem 2 - 3 liber za 100 tablet + poštovné:

Ainsworths Pharmacy, 40-44 High Street, Caterham, Surrey CR3 5UB, GB
fax: 0044 1 883344602, e-mail: ainshom@msn.com, www.ainsworths.com

Nelsons Pharmacy, 15 Duke Street, Dublin 2, Ireland (pobočka londýnské lékárny se stoletou tradicí), fax: 00353 1 6790457, tel.: 6790451

Helios Pharmacy, 97 Camden Road, Tunbridge, Wells, Kent TN1 2QR, GB
tel.: 0044 1 892 536363, fax: 546850, e-mail: pharmacy@helios.co.uk,
www.helios.co.uk (má také LM potence)

Bambus

Přednáška pro Českou homeopatickou společnost v březnu 2000,
převzato z časopisu The Homoeopath

Nick Churchill, překlad Mgr. L.Ničková

Podíváme se na proving léku Bambus – či latinsky Bambusa arundinacea. Je to velký nový proving, který vedl Bernd Schuster v Německu a bambus bude velmi užitečným lékem. Ten proving byl velmi dobrý s mnoha provery, kteří vytvořili souhrnný a dobře pokrytý obraz léku. Když o něm čtete, máte pocit, že víte přesně, co tento lék dokáže udělat. Devět z deseti provingů, které čtete, neobsahují nic moc – jen pár vágních symptomů a možná jeden, dva charakteristické. Nic, co by spolu souviselo či drželo pohromadě. Často lék ani nemůžete použít, protože máte dojem, že ho neznáte dost dobře.

Studuji-li plný proving, který správně vykresluje podobu léku, hledám odpovědi na tyto otázky:

Které části lidského těla – které orgány a systémy – postihuje tento lék (včetně mysli a snů, pokud jsou silně zasaženy)?

Jaké druhy symptomů se odehrávají v jednotlivých částech těla?

Jaké jsou fyzické a emocionální pocity, které tento lék produkuje?

Jaká jsou témata u mentálních symptomů?

Jaká jsou témata u snových symptomů?

Jaký mají sny vztah k mentálním symptomům?

Zde vidíte, že první otázka zní: Které části těla lék zasahuje? Většina lidí se u provingu dívá rovnou na mentální symptomy, protože jsou nejsnáze pochopitelné a ihned zaujmou. A samozřejmě jsou velmi, velmi důležité. Já ale cítím, že je to chyba, číst nejprve mentální symptomy, protože jakmile si je přečtete, je velmi těžké se soustředit na fyzické symptomy. Zjišťuji, že je mnohem výhodnější pracovat opačným způsobem. Začnu proving číst ne na straně jedna, ale tam, kde je třeba kapitola Závrať. A když se dočtu ke spánku a snům, přečtu si jenom spánek

a vynechám sny. Když zvládnou všechny fyzické symptomy, pak se teprve vrátím a nastuduji mysl. Symptomy snů čtu až úplně nakonec. Podle mě je to prostě neúčinnější metoda, jak do hloubky pochopit nový lék, a vlastně jakýkoliv lék, pokud studujete původní proving.

Také si myslím, že je důležité nenechat se příliš rozptýlit tím, z čeho je lék vyroben, protože pokud vidíte obrázek bambusu, hned si pomyslíte: Co bambus znamená, jaké jsou s ním spojeny asociace? Začnete spekulovat zrovna ve chvíli, kdy byste měli mít hlavu chladnou. Právě se chystáte nahlédnout do nitra léku, ne na jeho vzhled, jeho vlastnosti, použití či mytologii, která se k němu váže – to vše je, jak se říká, pouze vnější slupka. Nemůžete poznat obsah, dokud nenastudujete proving. Mohou vás napadnout všelijaké asociace a můžete obdržet užitečné informace, ale nebude to stačit na předepsání. Takže když začnete se substancí, číhá na vás ošidnost doktríny signatur. Zdá se, že hodně lidí naneštěstí upadá do této pasti. Já vždycky hledám vztah mezi substancí a lékem až naposled.

Další moment, u kterého není radno začínat, studujete-li nový lék, je jeho interpretace vedoucím provingu, i když u většiny publikovaných provingů je právě ona hlavní atrakcí. Zjistí-ují, že nabízí-li se nám u nového provingu masivní interpretace, často má zakrýt skutečnost, že ze samotného provingu vzešlo příliš málo užitečných informací. A naopak. Nejlepší provingy bývají materia medica pura. Hovoří samy za sebe. Přirozeně máme sklon očekávat od vedoucího provingu ve věci nového léku jakési poučení, avšak z různých důvodů nemusí být zrovna on tou nevhodnější osobou, která nám je může poskytnout. Určitě si interpretaci přečtete, ale navrhuji, abyste to udělali až poté, co se lék pokusíte pochopit sami.

Když si vezmu nový proving, abych ho prostudoval, ze všeho nejdřív si řeknu: zasahuje tento lék dýchací ústrojí? Je to lék, který působí především v oblasti ženských reprodukčních orgánů, nebo má obzvláště silný vliv na žaludek a trávení? Nebo má skutečně primární vliv na mysl, více, než na jiné systémy? – Jako třeba Cannabis indica, která má nepochybně výrazný vliv na mysl. Všechny léky pochopitelně z velké části zasahují mysl, avšak v této fázi stále zkoumám celé tělo a systémy, které jsou nejvíce postiženy. Neboť v jistém smyslu je mysl pouze dalším tělovým orgánem. Každý lék má afinitu ke specifické části těla a u každého léku je to jiná část.

Když si odpovím na tyto otázky, zeptám se:

Vezmeme-li fyzické, mentální a snové symptomy dohromady, je tam téma, které je všechny pokrývá a sjednocuje?

To vede ke komplikovanějším otázkám, jako třeba: jaká je situace tohoto léku, podle Rajana Sankarana? Či jaká je jeho esence, pokud bychom byli Georgem Vitoulkasem? Nebo jeho „sloveso“, jeho „zamrzlý pohyb“, což je způsob, kterým se rád vyjadřuje Jeremy Sherr. To ale přijde až mnohem později, na to přijdete, až dostatečně pochopíte symptomy léku. Abyste něco skutečně pochopili, musíte vždycky postupovat zdola nahoru. Takže vezmu-li proving Bambusu, vidím, že tento lék má největší vliv na krk, záda a končetiny. To je jeho hlavní sféra působení. Až budu chtít předepsat lék Bambus, budu hledat především případ, který bude mít výrazný problém se zády, šíjí a končetinami. Od té doby, co znám tento lék, tak kdykoliv ke mně přijde pacient s problémem v těchto oblastech, hned zařadím Bambus do difereční diagnózy, neboť na tyto partie působí tak silně. Podívejme se na některé z těchto symptomů. Tak především je zde velké zatuhnutí šíje. „Velká obtíž při otáčení hlavy“. Mnoho zkoušejících to mělo, a velmi silně. Je zde tenze a zatuhlost v zádech a v šíji. Svaly se dostaly do křeče a tento stav se zhoršuje vlhkem, chladným počasím a pobytem venku. Problémy se mohou šířit a zatuhlost a tenze může vyzařovat do končetin. Zatuhlost je velmi intenzivní, jeden pacient ji popsal "jako štolverk".

Zároveň s převládající zatuhlostí jsou tu ještě další různé bolesti v zádech a v šíji. Tyto bolesti jsou především křečovitě, obtížně tahavé bolesti. Mají sklon vyzařovat dolů do končetin – dolů paží do rukou či dolů nohama ke kolenům. Jsou zde také neuralgické a revmatické bolesti v ramenou. Všechny tyto bolesti jsou zlepšeny odpočinkem a teplem. To je silná modalita tohoto léku. Rhus tox. se hodně zlepšuje teplem a pokračujícím pohybem, zatímco Bambus, který je Rhus tox. v něčem podobný, se lepší teplem a odpočinkem.

Je zde slabost rukou, potíže při psaní. Jsou tu problémy po celé délce zad až k hyždím, do lumbálně sakrální oblasti. Zase je tu křečovitá bolest, napětí, pocit zauzlení. Stejně jako silné zlepšení teplem, například horkou koupelí, a odpočinkem, mají symptomy zad zlepšení kašlem a defekací, i když ne příliš výrazné.

Takže toto je hlavní obraz obtíží se zády a ještě bych rád dodal, že jeden zkoušející popsal podivný pocit, jakoby mu kolem vnitřních orgánů šplouchala voda. Popsal jej jako „vlny příjemných pocitů, stoupající z břicha do hrdla“. Další zkoušející popsal pocit pálení podél páteře a řekl: „Horko přichází ve vlnách“. Tenhle lék má nějaká vztah k vodě, i když v tuto chvíli ještě nechápeme, jaký. Během studia se nám to postupně vyjasní.

Ted' se budeme věnovat končetinám, doufám ale, že už je vám jasné, že jakmile budete mít pacienta s potížemi se zády, můžete pomyslet na Bambus. Pak si ověříte, jestli vám „sedí“ modality a jestli je podobná povaha bolesti. Bambus se zdá mít tak silný vliv na záda a páteř, že jej můžete vzít v úvahu při každém případě bolestivých zad.

Když se podíváme na symptomy končetin, zdá se nám, že nějakým způsobem souvisejí se symptomy zad a šíje, jakoby je symptomy zad způsobovaly. Vzhledem k tomu, že tento lék tolik zasahuje záda, určitě bude mít vliv i na končetiny. Především jsou tu pocity necitlivosti a mravenčení, které začíná v zádech a šíří se dolů do končetin.

Jedna proverka popisovala pocit, že má pravou ruku tlustší než levou. Je tu velký pocit slabosti a tíhy. Kdosi řekl, že měl: „naprosto neznámý pocit tíhy v končetinách při probuzení“. Mnoho symptomů je zhoršeno ráno při probuzení. Takže zde máme velké zlepšení horkou lázní a odpočinkem a méně výrazné zlepšení kašlem a defekací. Máme velké zhoršení chladem a vlhkem a téměř stejné zhoršení ráno při probuzení.

Dalším souborem symptomů jsou ledově chladné ruce a nohy. „Extrémní pocit chladu, počínající v ramenou a vyzařující dolů“. V tomto léku je hodně vyzařování ze zad dolů končetinami. Zároveň s ledovým chladem končetin zde může být i opačný pocit – pálení chodidel. Jedna proverka měla pocit horkosti v chodidlech, ačkoliv jí vlastně byla zima. Toto je nezvyklý symptom. Samozřejmě, že u provingu, kde jsou studené nohy budete předpokládat i nohy horké, protože se obvykle objeví i opačná polarita. Avšak obecně bude mnohem výraznější jeden sklon a Bambus je, všeobecně vzato, lék zimomřivý.

Dalším symptomem, který najdeme u končetin, je neobratnost a nemotornost. „Upouští věci a naráží do věcí při chůzi“. Máme zde cukání v končetinách, otoky kotníků. Jeden prover řekl, že má „pocit cizího tělesa v botě“. Je tu svědění na různých místech dolních končetin, na ramenou a pažích. Jsou tu křeče a kontrakce v rukou. Nehty jsou změněny, jsou na a nich drobné propadliny.

(pokračování v příštím čísle)

Rozhovor s Jean-Pierrem Jansenem

Natočila a přeložila Mgr. Lenka Ničková

Pro mnohé z nás se jméno známého homeopata Jean Pierre Jansena, který nám přednášel na Homolce v listopadu 1999, váže především k jeho odhalení významu rostlinné čeledi Umbeliferae pro homeopatii. Mne však zajímalo vědět o něm víc i jako o člověku, a proto jsem se k němu při několika příležitostech přiblížila s diktafonem.

J. P. J.: Moje setkání s homeopatií nebyla náhoda. Od osmnácti let, tedy od prvního ročníku medicíny, jsem po ní pošilhával. V té době jsme měli nějaké kurzy všeho možného, byla tam akupunktura, antroposofie, homeopatie, také jsem studoval teologii, ale pořád to nebylo ono, takový ten pocit, kdy se vám rozsvítí a víte, že zrovna tohle chcete dělat. Pak, po nějakých dalších kurzech jsem se stal respiračním terapeutem...

Red.: Co to je?

J. P. J.: To je taková terapie, kdy se jemně dotýkáte klientova těla a stimulujete respirační pohyby. Můžete tak klientovi pomoci, aby se spojil se svým vnitřním životem – je to dobré i na některé fyzické obtíže. A pak se mi v Holandsku naskytla příležitost udělat si dobrý profesionální kurz homeopatie, bylo to osm víkendů v roce. Já tehdy neměl ještě hotovou medicínu, ale dovolili mi do kurzu nastoupit a o půl roku později jsem byl teprve promován. Takže jsem homeopatii studoval v době, kdy jsem pracoval jako alopat. A pak v roce 1987 otevřel v Holandsku kurz George Vitoulkas a to byla moje hlavní inspirace. Přesně si vzpomínám na jeden okamžik, kdy jsem najednou věděl: tohle je moje parketa, chci dělat homeopatii. A od té doby jsem o tom ani na vteřinu nezapochoval.

Red.: Takže jste zanechal klasické medicíny?

J. P. J.: Pracoval jsem jako obvodní lékař jen jeden rok a jsem tomu rád, protože jsem se z klasické medicíny naučil dost na to, abych nezanedbal nějakou závažnou diagnózu. Umím si u některých onemocnění udělat prognózu, co se dá čekat, že se stane a co ne, takže z hlediska alopatie se cítím docela bezpečně.

Red.: Ale vraťme se k homeopatickému vzdělávání u vás. Co může Holandsko v tomto oboru svým studentům nabídnout?

J. P. J.: Jsou to vesměs víkendové kurzy, šest až osm víkendů do roka s domácím úkolem, studium trvá tři roky a učí se hlavně Materia medica a základní filosofie. Jsou tam také analýzy případů, strategie podání... Je to dobrý úvod do homeopatie. Ale všiml jsem si, a frekventanti kurzů to také říkají, že po těch třech letech teprve začíná skutečné studium.

Red.: Pro vás to tedy po těch třech letech byl George Vitoulkas.

J. P. J.: Ano, pro mě to byl George Vitoulkas.

Red.: To jste měl štěstí...

J. P. J.: To jsem měl. Ale já jsem dost dlouho hledal, nezapomeňte, že jsem po homeopatii začal pošilhávat už za studií na medicíně. Takže po tak dlouhé době jsem si snad zasloužil najít něco, co stálo za to.

Red.: A to jste se jen tak sebral a rozjel se za ním?

J. P. J.: Ne, on přijel do Holandska. Mně šlo o homeopatii a když si můžu opatřit informace jednoduše, proč bych měl cestovat po světě?

Red.: Vy nerad cestujete?

J. P. J.: No, není to můj koníček. Když to musí být, tak jedu, ale nelibuju si v tom.

Red.: Vy učíte různě po světě?

J. P. J.: Spíš bych řekl různě po Evropě. Učil jsem ve Finsku, na Slovensku, v Irsku, v Belgii, párkrát v Německu a možná jsem na pár zemí zapomněl.

Red.: Vy jste takový důkladný člověk...

J. P. J.: Hm...

Red.: Byl jste takový vždycky, nebo vás tomu naučila homeopatická praxe?

J. P. J.: Já jsem takový od přírody, ale samozřejmě je to ta těžší cesta. I když k tomu máte sklony, stejně je to těžké. Jenže když to chcete dělat poctivě... Samozřejmě jsem se nevyvaroval i povrchních předepsání, jako každý. Jenže když pak u případu nemáte úspěch, musíte se do toho pustit znovu. Víte, já jsem od přírody spíš líný, nerad tvrdě pracuju, ale je to prostě nutné, jinak to nejde a mně se to i líbí. Jen jde o to začít.

Red.: Máte také pacienty s rakovinou?

J. P. J.: Ne moc, za deset let jsem jich měl asi patnáct.

Red.: Máte nějakou zvláštní strategii, jak pro ně předepisovat?

J. P. J.: Ne, já spíš experimentuji. Nemám dost zkušeností, abych měl jistotu. Pečlivě jsem prostudoval literaturu a zjišťuju, že různí terapeuté užívají různé strategie. Teď zrovna pracuji podle metody dr. Ramakrishnana...

Red.: Také jsme ji publikovali. A jaké máte výsledky?

J. P. J.: Zatím ne moc dobré, z hlediska kurativního. Ale to je moje osobní zkušenost. Znam kolegy, kteří jsou docela úspěšní. A dr. Ramakrishnan má se svou metodou výsledky velmi dobré. Myslím, že nejsem ještě na takové případy připraven. Ale co se týče paliace, jsem přesvědčen, že pro ně mohu udělat velmi mnoho.

Red.: Povíte nám o svém nejzajímavějším případě?

J. P. J.: Před nějakou dobou jsem měl případ motýla. A předepsal jsem ho bez provingu, bez informací, jen tak. Bylo to jako blesk z čistého nebe, prostě inspirace. Ale nejen to, byla tam i logika a rozumná úvaha, trocha štěstí a samosebou i intuice. To bylo velmi zajímavé. Mělo to tolik důsledků, tato zkušenost.

Red.: Co to bylo za lék? Jaký to byl motýl?

J. P. J.: Byla to múra. Hodně jsem na tom případě pochopil, jak důležitá je analýza. Je dobré se učit od jiných, ale držet se svého názoru. Když nevím, tak to řeknu. Jednou jsem řekl pacientce, já nevím, jaký lék potřebujete, přijďte za rok. A ona přišla a tehdy čas uzrál a lék byl nalezen.

Red.: Publikujete?

J. P. J.: Ano, píšu hlavně pro Homoeopathic Links a jiné odborné časopisy. Tak tři, čtyři články ročně.

Red.: Léčíte homeopaticky svou rodinu?

J. P. J.: Někdy ano, někdy ne.

Red.: Myslíte, že to je moudré, léčit si sám svoje lidi?

J. P. J.: Pokud to není složitá situace a nejsou žádné komplikace... Ale ve chvíli, kdy bych měl pocit, že se musím prokopat až ke dřeni osobnosti člena svojí rodiny, pak bych mu řekl: prosím tě, jdi raději jinému homeopatovi.

Red.: Řekněte mi, jak homeopatie změnila váš život?

J. P. J.: Na tohle se mi těžko odpovídá, homeopatie pro mě udělala tolik, že se o tom ani nedá mluvit. Stručně řečeno: jsem šťastný, že jsem našel svoje místo v životě. A tohle o svém životě nemůže říct každý. Pro mě je to homeopatie.

Red.: Jenom ta? Nic jiného vás nezajímá?

J. P. J.: Homeopatie je pro mě všechno. Všechno, co dělám, je homeopatie. Také mě zajímá hudba, umění, mytologie, filosofie, stavím hudební nástroje, takže umím dělat i manuální práci...

Red.: Uvolňujete se tak, že?

J. P. J.: Ano. Hudba pro mě v minulosti byla velkou útěchou.

Red.: Vy také na něco hrajete?

J. P. J.: Ano. Na všechny možné klávesy. Hlavně na spinet, obzvlášť Bacha a také na piano a příležitostně na varhany. V mládí jsem byl varhaníkem v kostele. Měl jsem to štěstí hrát některé lehčí Bachovy skladby na varhany – to byla zkušenost, která se nezapomíná.

Ještě o něčem bych tu chtěl promluvit. Homeopatie je vlastně disciplína, která obsahuje kousek ode všeho: homeopat je částečně doktor, ale i psycholog, psychiatr a třeba i kouzelník... V počátcích homeopatie tohle mohlo stačit. Ale dnes, když homeopatie získává na důležitosti a lidé se o ni zajímají, se stále ještě stává, že mnoha pacientům není pomozeno. Jedním z důvodů může být, že nemáme dost léků, že homeopaté získávají svoje znalosti ad hoc, nahodile, nemají dobré zdroje, správný počítačový program, ale i proto, že nejsou správně proškoleni. A tím samosebou myslím i vzdělání v oboru psychologie a psychoterapie. Také by si nejdřív měli vyčistit svoje vlastní problémy a citlivá místa, měli by umět je nahlédnout a vyřešit a nepřenášet je do vztahu s pacientem.

Red.: Takže vaše rada zní – jděte a studujte dále. A máte pro naše čtenáře ještě nějaké poselství?

J. P. J.: Ano. Chtěl bych jim vzkázat: pokud se chcete dál rozvíjet, naučte se anglicky a čtěte v angličtině. Nejsem tu v Praze poprvé a vždycky mám pocit: tohle nebo tamto už mohli dávno vědět, kdyby si to byli přečetli v anglických v knihách. Takže do toho, držím vám palce!

Carcinosin: Klinická a patogenetická studie

J. Hui Bon Hoa, M. D., D. F. H. O. M., překlad z angličtiny Mgr. Alena Škodová

(převzato z British Homoeopathic Journal)

Gibson Miller rád říkával, že pokud by měl být odkázán pouze na jeden jediný lék, vybral by si Sepii. Jsem si jist, že kdyby tento velký homeopat žil v dnešní době, vybral by si Carcinosin, který je nosodou, nebo bychom spíše mohli říct sarkodou, rakoviny. Budeme-li vycházet z prací dr. D. M. Foubistera a dr. W. Lee Templetona z Homeopatické fakulty ve Velké Británii, tento lék přešel do běžného používání na stejné úrovni jako Sepia, Sulphur, Lycopodium, Phosphorus a ostatní konstituční léky. Předběhl je ovšem všechny v počtu indikovaných případů.

Přípravek používaný Foubisterem a Templetonem v klinické praxi a k vypracování jeho patogenese je originální Carcinosin. Jeho původ je neznámý. Byl přivezen ze Spojených států a byl pravděpodobně připraven z epiteliumu prsu. K dostání je několik různých druhů v různých potencích, získaných na operačním sále Královské londýnské homeopatické nemocnice. Tyto Carcinosiny připravil A. Nelson and Co. Šest z nich je nyní v běžném použití. Jsou to: Carcinoma adeno stom. - z epiteliumu žaludku, Carcinoma adeno vesica - z epiteliumu močového měchýře, Carcinoma in co. - z epiteliumu střev a močového měchýře, Carcinoma scir. mam. ze skirru prsu, Carcinoma squam. pulp. - z epiteliumu plic.

Původní Carcinosin neznámého původu je lékem první volby, protože ten jediný byl předmětem důkladného klinického a patogenního zkoumání. Podle Foubistera jsou novější Carcinosiny neobyčejně silné a měly by být používány jen s největší opatrností.

Fakta pocházejí z pera dr. D. M. Foubistera, který popsal generální a mentální charakteristiku tohoto léku a vykreslil jeho obraz ve svém článku v časopise The British Homoeopathic Journal v červnu roku 1958. Tento článek byl přeložen do francouzštiny dr. E. Schepensem z Bruselu. Další fakta mají původ článku dr. W. Lee Templetona, který publikoval velmi dobrou patogenezi tohoto léku v dubnovém čísle téhož časopisu roku 1954.

A. Typologie

Fyziologie

Pohledem na Foubisterův seznam příbuzných léků a klasifikaci těchto léků podle biochemických konstitucí Vanniera a Bernarda zjistíme, že Carcinosin patří stejným dílem do karbonických (Sulphur, Lycopodium), fosforických (Nat. mur., Ars. alb., Phos) a sulfurických (podle Bernarda) (Sulpur, Nat. sulph., Psorinum, Nat. Mur.)

konstitucí. Žádný z léků, popsanych Vannierem jako fluoroidní, se na Foubisterově seznamu neobjevuje.

Tvář

Barva kávy s mlékem, bledá pleť, s četnými mateřskými znaménky a modrými bělmi.

Mysl/mentální charakteristika

Templetonovy provingy poukazují na určitou myšlenkovou strnulost, mentální nečinnost, která je ještě prohloubena pocitem mozkové konstrikce. Pacient může být dokonce apatický a neochoten odpovídat na otázky. Je velmi zaměstnan, ale je zároveň na svou situaci rozezlen. Intelektuální práce je pro něj mučením. Foubister poukazuje zejména na blahodárny vliv Carcinosinu, který se podobá působení Medorrhina při léčbě mongoloidů a někdy i jiných případů opožděných či mentálně defektních dětí. Dr. D.J. Clarke napsal, že Carcinosin byl použit i při léčbě psychotických pacientů s tendencí k sebevraždě, kteří měli rakovinu v rodinné anamnéze.

Následující mentální symptomy, odvozené z mnoha klinických pozorování, zejména z prací Foubistera, jsou velmi důležité. Předepsání homeopatického léku je založeno na tomto typu symptomů, a bere v úvahu i symptomy, které byly získány z provingů.

Základní strach – déle trvající strach a dlouho trvající smutek.

Předtuchy, které se vyskytují ve formě starostí, někdy vystupňovaných až k mučivé úzkosti, například když se dítě, manžel či manželka dlouho nevracejí domů, nebo strach mladých lidí, že neudělají zkoušku ve škole. Je to častý symptom Carcinosinu, který nabyl velké důležitosti v mé práci. Seznam léků, ve kterých se objevují muka a napětí z předtuchy, obsahuje: Arg.nit., Ars., Carbo.Veg., CARC., Gels., Lyc., Med., Plumb., Phos.ac., Sil., Thuja.

Pozornost obrácená na detaily, přehnaná přesnost, úzkostlivost, jako ARS., Anac., Graph.

Tvrdošijnost, jako u Tuberculina.

Silně vyvinutý smysl pro rytmus, láska k tanci znamenají užitečné potvrzení symptomů Sepie a Carcinosinu.

Citlivý k hudbě, která jej občas rozpláče: Carc., Digitalis, GRAPH., Kreos, Kali.nit., NAT.C., Nat.sul., Nux v., Thuja. Povšimněte si, že Nux a Carc. jsou jediné dva léky v materii medicæ, které mají oba úzkostlivost a citlivost na hudbu. Proto je užitečné tyto dva symptomy při odebírání anamnézy spojit v zájmu rychlého předepsání léku.

Stejně jako Sepia, Carcinosin se rád dívá na bouřku.

Jako Phosphorus má velký soucit s ostatními.

Jako Medorrhinum je velmi citlivý na výtky, což je podle dr. Twentymana sykotický symptom: našel jej v kapitole generálií, rubrika „sykóza“ v Kentově repertoriu.

A nakonec jsem si všiml, že Carcinosin má velmi často bizarní tiky: jeden z mých pacientů neustále poklepával prsty na hlavu svého bratra, jiný jemně okusoval prstíky svých dětí - jeden po druhém, a tento zlozvyk mu vydržel až do 40 let. Carcinosin si také někdy otrhává kůžičku kolem nehtů. Dr. Templeton poukazuje na to, že mrkání očima, další rozšířená forma tiky, také poukazuje na Carcinosin. Má také všechny možné grimasy.

Všechny tyto symptomy jsou na Carcinosinu zvláštní, a tedy velmi důležité, a Foubisterovi dlužíme mnoho za to, že je takto popsal.

B. Modality a charakteristické reakce

Zhoršení a zlepšení

Zhoršení nebo zlepšení z tepla či chladu, nebo pacient může být citlivý na horko i na chlad

Velmi charakteristický je vliv mořského vzduchu, ať při zlepšení či zhoršení, jako u Medorrhina a Nat.mur. Medorrhinum má lepší charakteristiku pro mořský vzduch, zhoršení při pobytu u moře se vyskytuje jen velmi sporadicky, zatímco Nat.mur. má zhruba 50% zlepšení nebo zhoršení. Ke zhoršení může dojít na pobřeží Atlantiku, ke zlepšení na pobřeží Středozemního moře, nebo naopak. (Anglický ekvivalent je podle Foubistera zlepšení na východním pobřeží a zhoršení na západním, nebo naopak.)

Zhoršení při svlékání (kašel, kůže), jako u Rumexu

Zhoršení při mluvení či smíchu (kašel), jako u Phos.

Zlepšení po krátkém spánku

Příčinné souvislosti

Rodinná anamnéza rakoviny, diabetu, tuberkulózy, zhoubné anémie nebo modifikace těchto chorob jsou zde zastoupeny mnohem častěji než u „průměrné“ rodiny (Foubister), dědičná syfilis (Cooper), anamnéza černého kašle nebo jiných akutních onemocnění v raném věku.

Pocity

Tlučení srdce, bušení srdce (Templeton)

Sekrece

Lepkává a hustá

Touhy a averze (jídlo)

Touha nebo averze k soli, mléku, vejčům, tuku, ovoci.

Někdy má dítě na tato jídla chuť, tu však náhle vystřídá averze k těmže jídlům

Střídání

Střídání symptomů od jedné strany těla k druhé, jako u Lac Canina a Sepie

Pravidelnost

Odpoledne, od 13 do 18 hod.

Průvodní jevy

Četné pigmentové skvrny, zejména mateřská znaménka. Jiné léky spojené s pigmentovými skvrnami jsou: Calc., Carb.v., Graph., Nitric.ac., Petroleum, Phos.acid., Silicea, Sulphur, Sulph.ac., Tarentula, Thuja.

Modré bělmo, mrkání očí

Spánek

Prerušovaný spánek. Potíže s usínáním, nepokojný spánek, probouzení se s pocitem hrůzy, vzrušené sny, velmi aktivní myšlenky (Coffea), leží ve stavu bdělém po většinu noci, nespavost všeobecně (Foubister)

Polohy během spánku

Dítě může spát v genu-pektorální poloze (poloha mohamedánů při modlení), jako v případě Medorrhina. Foubisterův seznam léků, spojených s touto polohou, zahrnuje: Carcinosis, Calc., Phos., Lycopodium, Medorrhinum, Sepie, Tuberculinum.

Poloha na zádech: s rukama zvednutýma nad hlavu (Puls.)

C. Určující symptomy (W. L. Templeton)

Hlava

Bodavá bolest. Pulsující, hluboko položená, pravostranná, podočnicová bolest hlavy (Tub.). Pocit svírání mozku.

Oči

Cukající víčka

Uši, nos a hrdlo

Pocit otoku v krku, bolest na patře, zhoršená horkými nápoji, zlepšená studenými nápoji. Horší ráno a večer (Lach.). (Tato lokalizace na patře je neobvyklá, a proto podle Templetona velmi důležitá.)

Ústa

Citlivé dásně, bolest zubů, vředovitost

Hrud'

Kašel, žaludeční kašel (Bry.) způsobený lechtáním v oblasti pod hrudní kostí, zhoršení při horku, v teplé místnosti nebo na studeném vzduchu (Rumex), při smíchu nebo při mluvení (Phos., Rumex), při převlékání šatů (Rumex), při zívání (Nat.sulph.).

Kardiovaskulární systém

Silné bušení srdce, které pacient jasně slyší i pociťuje (Spigelia). Pocit stahů srdce. Tlak na hrudi, touha zhluboka se nadýchnout (Ignatia).

Trávicí trakt

Pocit sevřenosti, bolest se zmenšuje při tlaku, při ohnutí či po horkém nápoji (Mag.Phos.). Zácpa bez nutkání (Opium). Stolice tvrdá a suchá.

Záda a nohy

Cukání svalů ve stehnech, pažích a zádech. Bolest, slabost, únava a otoky na stehnech. Zlepšení po krátkém spánku (zaznamenané symptomy). Bolest v nohou, zlepšuje se v teple, při jemném pohybu (Puls). Zhoršení při prudkém pohybu.

Kůže

Náhly výskyt akné v obličeji. Vyrážka mezi lopatkami, zhoršuje se při svlékání (viz kašel).

II. Klinické indikace

- Mentální retardace
- Artritida
- Astma
- Bolesti hlavy
- Duševní zmatek
- Zácpa
- Neurovegetativní dystonie
- Zraková únava
- Nadýmání
- Grimasy
- Sexuální impotence
- Nespavost
- Nedostatečná činnost jater
- Masturbace
- Migrény
- Mongoloismus

Ječná zrna
Bušení srdce
Křeče v obličejí
Střevní paraziti
Bolesti v kříži
Ischias
Tiky
Kašel
Ulcerace sliznic

O léčbě, kdy je Carcinosin indikován v případech rakoviny, dr. Foubister píše: „Musíme si být vědomi toho, že podat Carcinosin pacientovi s podezřením na rakovinu není bez nebezpečí.“ Byl k léčbě rakoviny použit dosti často. V článku publikovaném v časopise Homeopatic Recorder se tvrdí, že Carcinosin zmírňuje bolest při rakovině prsu: neexistují však záznamy o tom, že by případy rakoviny léčil Carcinosin samotný, a existují pochybnosti o tom, jestli má velkou cenu při léčbě této choroby. Avšak Foubisterova práce se zabývá Carcinosinem coby konstitučním lékem, a on sám říká: „Zdá se, že čím jste dále od rakoviny, tím hodnotnější je Carcinosin jako konstituční lék.“

III. Základní požadavky pro předepsání Carcinosinu

Dr. Foubister dává tyto základní indikace pro předepsání Carcinosinu:

1. Rodinná anamnéza s tendencí k onemocnění rakovinou, diabetem, tuberkulózou, zhoubnou anémií nebo kombinací těchto, osobní anamnéza černého kašle nebo jiné vážné akutní infekce v raném věku.
2. Prokázané zlepšení či zhoršení na mořském pobřeží.
3. Chuť: touha po či averze k soli, mléku, vejším, tuku, ovoci.
4. Genupektorální pozice při spánku.
5. Příbuzné léky: pacient je částečně pokryt dvěma či více léky, nebo zjevně indikované léky nefungují, nebo mají jen velice krátkou dobu působnosti.
6. Vzhled pacienta: mateřská znaménka, modré skléry nebo bledá pleť barvy kávy s mlékem.

Přítomny mohou být všechny či alespoň jedna z těchto charakteristik.

IV. Příbuzné a doplňkové léky

Tuberculinum, Medorrhinum, Sepia, Syphillinum, Nat.mur., Calc.phos., Lycopodium, Phosphorus, Psorinum, Ars.alb., Ars.iod., Pulsatilla, Sulphur, Nat.sulph., Opi-

um, Alumina, Staphysagria, Nux vomica, Dioscoria (Foubister). Přidružené střevní nosody: No growth, koky, kvasinky (W.L.Templeton a J.Paterson).

Auto-izoterapie

Některým pacientům, kteří reagovali na Carcinosin, ale jejichž zlepšení trvalo pouze krátce, byla ku prospěchu auto-izoterapie. Podávám jedinou dávku Faryngální hlen 30 CH.

Potence

K dostání u A.Nelsona and Co. Ltd. jsou následující potence:

C.adeno stom. 6, 12, 30, 200, 1M

C.adeno vesica. 6, 12, 30

C.intest.co. 6, 12, 30

C.scir.mam. 6, 12, 30, 200

C.squam.pulm. 6, 12, 30, 200

Starý Carcinosin (na kterém je založen tento referát) 30, 200, 1M, 10M, 50M, CM

VI. Klinické případy

Případ č. 1 (Dr. Hui Bon Hoa)

Tento případ byl prezentován na zasedání Societe de Medecine Homeopathique d°Aquitaine 11.března r. 1962.

Paní F., 78 let, poslal její lékař se žloutenkou, která s přihlédnutím k pacientčině věku vyvolala podezření na neoplasmus.

Historie případu

Nemoc začala mírnou únavou, která se rychle zhoršovala a zabraňovala pacientce v běžných aktivitách, takže aniž by byla senilní, musela dodržovat nucený klid, pohybovala se pouze od jedné židle k druhé a nebyla schopna vykonávat ani ty nejjednodušší užitečné práce. Navíc u ní vypukla angína. Tehdy požádala svého lékaře, aby mohla svůj stav konzultovat s někým dalším.

Její anamnéza odkryla následující:

Vážná ataka španělské chřipky v r.1917. Očekávalo se, že zemře, ale po těžkém zápase se nakonec uzdravila. Vysoký krevní tlak - 230/110, proti kterému dostala Sarpagnan, který ji destabilizoval. Následoval Anaprel, který snášela lépe. Manžel zemřel na nádor tračnicku. Babička také zemřela na rakovinu. Když přišla na lékař-

skou prohlídku, byla unavená, její pleť měla zcela jasnou barvu kávy s mlékem, ale nebyla to žloutenka. Játra ani slezina nebyly zvětšené. Stolice měla normální barvu, moč byla normální a čirá. Vyšetření poslechem odhalilo častější srdeční stahy. Hrudník zněl normálně. Reflexy normální. Žádná lymfadenopatie.

Laboratorní vyšetření

Ukázala na slabý nárůst sérového albuminu. Také divertikl tračnicku. Jinak vše v normálu.

Individuální charakteristika

Typický vzhled Carcinosu: pleť barvy kávy s mlékem, nesmírně velké mateřské znaménko na čele, mnoho dalších mateřských znamének, modré skléry. Pociťuje horko. Úzkostlivá a pantičkářská. Úzkostné předtuchy.

Závěr

Astenická pacientka, jejíž typická barva pleti vyvolala podezření na žloutenku. Předrakovinný stav. Typický Carcinosin z morfologického i psychologického hlediska.

Léčba

Jedna dávka Carcinosu 200.

Výsledek

Značné zlepšení od 7. dne po podání léku. Astenická bolest a bolest v krajině srdeční zmizely a pacientka obnovila všechny své aktivity. Nedošlo k žádnému zhoršení.

23. února 1962 se pacientka stále cítila dobře. Její vzhled se nezměnil. Krevní tlak 190/100. Žádné další léky.

Případ č.2

Paní B., 42 let, vychovatelka, trpěla osm dnů bolestí střední intenzity v pravé hýždí, která jí nedovolovala spát.

Zhoršení při klopýtnutí

Zhoršení při delším sezení v téže pozici

Zhoršení, když si lehla

Zlepšení, když se postavila

Vyšetření

Fibrozní pruh dva centimetry dlouhý a silný asi jako tužka na pravé pŕlce křížové kosti, který bolel a vystřeloval bolest až do oblasti konečnicku. Modré skléry. Několik mateřských znamének.

Carcinosin 200 CH, 1 dávka.

Bolest se výrazně ztlumila hned první den po podání léku a načisto zmizela následující den. Zároveň pacientka zaznamenala pocit všeobecné pohody, silnou euforii a zvýšenou vitalitu. Nedošlo k žádnému zhoršení.

Ostatní symptomy byly tyto:

Citlivá na horko
Touha po sladkostech
Touha po silně kořeněném jídle
Citlivá na hudbu
Citlivá na hluk
Citlivá na výtky
Kožní hyperastenie
Anticipační úzkost

Anamnéza:

Dětské nemoci
Závažný difterický krup ve věku 5 let
Chronická leukorrhea v dětském věku
Otec i jeho dva bratři zemřeli na rakovinu
V rodině nikdy nebyla tuberkulóza

Případ č.3

Paní B, 38 let, v domácnosti, trpí na astma. Záchvaty přicházejí večer před spaním, nikdy ne během dne. Nejsou silné, ale dušnost ji donutí, aby vstala. Reaguje na theophylinové čípky. Astma se zlepšuje po extraktech z jater, zhoršuje se po smažených jídlech, portském nebo po mořských koryšících.

Historie případu

Dětské astma až do puberty (do 12 let věku), poté znovu od 30 let až dodnes. Černý kašel. Mohl zapříčinit současnou chorobu. Dědičnost. Babička z matčiny strany zemřela na rakovinu. Příbuzní - sestřenice a synovec též astmatičtí.

Vyšetření

Dýchání naprosto normální (záchvaty se objevují pouze v noci), ale výrazná břišní plynatost. Játra nezvětšena, ne měkká. Dolní končetiny velmi slabé v porovnání s ostatními proporcemi těla. Četná a velká mateřská znaménka. Žádné jiné nálezy. Cholesterol 1.30 g.

Prodělala rozsáhlou homeopatickou léčbu v jiném městě. Často se můžeme setkat s případy jako je tento, kdy Pertussin, Carbo veg., Nux vomica a Streptococcin jsou podávány s poměrně dobrými výsledky. Dále byly přítomny tyto všeobecné a mentální symptomy:

Zhoršení v horku
Zlepšení na volném prostranství
Zhoršení při větru
Zhoršení po úplňku
Bouřky, pobyt na pobřeží nemají žádný vliv
Hlad lehce zahnatelný
Touha po cukru
Touha po teplých nápojích
Nemá ráda tuk
Nepravidelný, neklidný spánek
Nervózní a duchem nepřítomná, snadno se rozzlobí, když jí někdo odporuje
Bojí se, že bude mít rakovinu jako její matka
Upravená, ale nijak přehnaně
Nepříliš citlivá na hudbu
Mnoho velkých mateřských znamének
Všechny symptomy velice výrazné

Zjevně bylo indikováno Lycopodium 30 CH, ale nepřineslo žádné výsledky z těchto důvodů:

1. Zjevně dobře indikovaný příbuzný lék nefungoval
2. Rodinná anamnéza rakoviny
3. Přítomnost velkých mateřských znamének
4. Lycopodium nepokrývá strach z nemoci a je doplňkem k Carcinosinu.

Byla podána jedna dávka Carcinosinu 200 a pacientka se zotavila během devíti dnů (včetně plynatosti a leukoragie, o kterých se předtím nezmínila). Nedošlo k žádnému zhoršení.

Modelový Lachesis

Ing. Petr Mojžíš, RSHom.

Vysoký, štíhlý, černovlasý muž, narozen 1962. Hlavní obtíže: řadu let jej trápí bronchiální astma. Potíže se silně zhorší na podzim nebo i zjara. Velmi mu vadí mlhy. Nejhorší je dýchání navečer, v noci jej potíže často budí. Alergický je prý skoro na všechno. Užívá Berotec spray, Ventolin tbl., Eufilin 250, Zyrtec. Časté svědivé zarudlé plochy se suchými strupy na hlavě, v podkolení, pod lokty. Boláky na hlavě zhnisají, prasknou a zhojí se, pak se vše vrátí. Když se zhorší kůže, je lepší dušnost a naopak. Tyto potíže měl i jeho děd.

V dětství byl živé a zlobivé dítě. Je velmi žárlivý. Bytostně nesnášel svoji sestru. Dušnost měl už jako dítě asi 1,5 roku, pak do 11 let nic a pak začaly popsané potíže. Je spíše zimomřivý, ale doma hodně větrá, průvan mu nevadí. Slunce ale nesnáší, bojí se horka. Vstává ráno v 03 h, spí od 20 h. Poloha na zádech. Má velice rád studené mléko, hodně jí. K teplému mléku má odpor. Není moc společenský, spíše jej zajímá jen rodina. V práci ale dělal i šéfa, umí táhnout lidi. Dříve se pro své názory i popral. Má rád pořádek. Je velmi spořivý. Je zvidavý. Zajímají ho obchody. Miluje koupání a rybolov.

V TV rád krimi, válečné i akční filmy, ale i pohádky. Nesnese kravatu, chce volné i kalhoty. Je dosti upovídaný, je i dost zvědavý. Od jeho přátel jsem se dozvěděl, že hodně věcí slíbí, ale často je nesplní.

Po repertorizaci případu (KENT) byl **podán 30. 10. 1997 lék Lach 30CH**, jednorázově.

Kontrola 18. 9. 1998:

Velmi zlepšen stav dušnosti. Bez problému vyjde kopec, kde dříve musel několikrát odpočívat a stříknout si sprej. Teď užije sprej jen asi 1 – 2x do měsíce, dříve několikrát denně.

21. 9. 1998 Lach 200 CH

Kontrola 26. 3. 1999

Po podání Lach 200 CH se cítil asi 1 měsíc mizerně a pak se zase vše zlepšilo. Je dobrý.

Kontrola 12. 10. 2000

Dýchání je skvělé, přibral 12 kg váhy. Neví, co je sprej. Nikdo mu nechce věřit, že je to po homeopatické léčbě. Znovu se objevila vyrážka na DK, kterou měl v dětství. Doporučeno čekat, při event. návratu potíží podat Lach 1M.

Repertorizace:

Mysl, Hovornost
Mysl, Žárlivost
Generálie, Jaro, na
Generálie, Podzim, zhorš, v
Generálie, Slunce, z vystavení se
Generálie, Šaty, uvolnění zlepš.
Zevní hrdlo Šaty zhorš.
Dýchání, Astmatické – střídá se s – vyrážky

Výsledek: Lach, Calc, Nux.v., Puls, Bell, Sulph, Apis, Rhus t., Cench

* * *

V letošním podzimu probíhaly jako každoročně ústní zkoušky studentů 3. ročníku Homeopatické akademie. Písemnou zkoušku, založenou hlavně na rozboru videozáznamu vyšetření, absolvovali již na jaře. Většina ze studentů prokázala výborné znalosti, takže si označení RSHom. (homeopat registrovaný Českou homeopatickou společností) na absolventském diplomu jistě zaslouží. Na snímku MUDr. Ryba a Mgr. Čehovský při zkoušce.

Obyčejný případ – neobyčejný lék

Ing. Petr Mojžíš, RSHom.

Žena, 28 let. K homeopatii ji přivádí neúspěšně léčené gynekologické a urologické problémy – záněty močového měchýře, jednou i s krvácením. Potíže má nejméně 5 let. Už změnila několikrát gynekologa. Podle jejího sdělení nikdy nic nezjistili a říkají, že její potíže jsou psychického původu. Přesto brala různé poševní globule, které jí předepsali.

Pacientka uvádí svědění až pálení zevního genitálu, často spojené s výtokem. Výtok je spíše hustý, bílý, nezapáchá, tvoří vrstvu. Občas má současně i urologické problémy.

Po několikaletém manželství se rozešla s manželem a teď žije s přítelem. Se svým mužem měla problém sexuálně žít. S přítelem tento problém nemá a její sexuální touha je velká.

Vzhledem ke svým potížím se pouze sprchuje, nekoupe se ani v řece, ani jinde. Nepoužívá mýdlo. Potíže bývají častěji v létě. Někdy je až dva měsíce bez potíží. Dětství měla šťastné, byla veselá, všechno chtěla vřdycky zkusit, když jí po úrazu tekla krev, smála se. V kolektivu dětí dominantní, byla předsedkyní třídy. Dobře se učila. V dětství trpěla na hnisavé angíny (nakonec tonsilektomie) a záněty středouší. Během pohovoru v dobře vytopené místnosti (nejméně 24 stupňů Celsia) žena náhle řekla, že je jí velká zima a že si musí jít pro kabát. Ten si oblékla a dále seděla v něm. Řekla mi, že to je u ní běžné, že musí být v místnosti, kde jiní chodí v krátkém rukávu, ve svetru a v bundě. V noci ale nechce mít v místnosti přetopeno, raději se teple přikryje.

Spánek neklidný, stále ve snech řeší problém s mužem, zdá se jí i o milence jejího přítele, ač jí nikdy neviděla. Sny teď jsou o válce, o **krvi**, o násilí, zcela živé, jako skutečnost – třeba utíkají s mužem před bombardováním. Budívá se přesně ve 2 a ve 4 h. v noci (ale až poslední dva měsíce). Je velký spáček, chodí spát již okolo 22 h. a špatně se jí vstává.

Mezi neznámými lidmi není společenská, dlouho jí trvá, než se seznámí a velmi dlouho, než ukáže, jaká je. K cizím se asi chová nepřírozeně. Její manžel ji stále nutil se s někým seznamovat.

Ač nemá ráda výšky, vyzkoušela létání na padáku, nemiluje létání v letadle.

Je pořádkumilovná. Žíznivá není, ale když je jí zima, dá si pít s ledem. Od 19 let je vegetariánka (kvůli muži), občas má velkou chuť na salám. Hodně jí ovoce a zeleninu, občas i kuřecí maso. Má alergie na vlašské ořechy, třešně, švestky, meruňky, broskve, jablka.

Je ráda na slunci, ale i hodně větrá. Horké podnebí v ní vzbuzuje lenost.

Má velmi citlivý čich na pachy a vůně, vůně jí i vzrušuje.

Řešení případu:

Zaujala mě pacientčina velmi neobvyklá zimomřivost. Zimomřivých léků je více, ale vzpomněl jsem si na lék s extrémní zimomřivostí, který uvádí dr. R.Sankaran v knize „Duch homeopatie“, jehož popis (velmi stručný) je v Boerickově MM. Je to lék, u něž se uvádí symptom „arktický chlad“. Tímto lékem je *Helloderma horridus* (korovec).

Žena si lék vzala v potenci 200C, v jediné dávce.

Asi tři dny po užití požádala pacientka o naléhavou konzultaci. Ve zprávě uváděla: „Lék jsem si vzala v pátek ráno, od sobotního rána se začaly vracet veškeré problémy, které mě dříve trápily.“ (Gynekologické svědění, pálení, výtok – poslední dva měsíce byla bez potíží).

Přesto, že byla upozorněna na možné zhoršení, potíže byly silné a zdálo se, že se situace spíše zhoršuje. V telefonní konzultaci řekla, že vnější část genitálu byla velmi citivá (při chůzi, sezení, atd.). Po 4 dnech se na zevním genitálu objevily tři jakoby řezné rány. Doporučeno čekat.

Kontrola po roce – pacientka napsala až na mé vyzvání:

„Nejprve se chci omluvit za tak pozdní zprávu o léčbě. Celková situace se začala pomalu zlepšovat asi 10 dní po podání. Postupně během 3 týdnů došlo k úplnému vymizení potíží. Od té doby jsem neměla vůbec žádné mykózy, výtoky ani svědění. Děkuji za Vaši pomoc.“

Případ *Crotalus cascavella*

Jindra Weinlichová, RSHom.

V roce 1997 mě navštívil pacient. Byl hubený s černýma uhrančivýma očima, černými kudrnatými vlasy a plnovousem působil velmi démonickým dojmem. Kdybych neznala jeho rodiče, velice bych se rozmýšlela vzít si ho do ordinace. Sedl si a začal povídat a povídat. Během jeho vyprávění mi chvílemi hrůzou naskakovala husí kůže. Když dovyprávěl, řekl: „To je na blázinec, že?“ Ujistila jsem ho, že snad ještě ne, ale měla jsem stejný pocit.

Současné obtíže: poslední 3 roky nemá zájem o dění kolem sebe, citově prázdný, unavený, o víkendy spí do 6 hod odpoledne, nechce se mu nic dělat - jen sedět a koukat. Pracuje v uměleckém řemesle, je soukromník a tento stav má finanční důsledky. Má epileptické záchvaty od 14 let. Jednou dopoledne se sehnul a dostal první záchvat. Záchvaty nejsou pravidelné, ale vždy ráno nebo dopoledne. Začátkem října dostal chřipku, měl pálivé bolesti kostí, potíže pozvolna ustupovaly.

Objektivní nález: dopoledne unavený - čilý pozdě odpoledne až do 24 hod - někdy pracuje i déle. Potřebuje se zklidnit, aby usnul, léto je nejlepší - dříve se rád vyhříval na sluníčku. Řekl, že se „cítí jako had“. Vadí mu změny počasí. Trpí rýmou „pracovní“, která začne v 10 hod a ve 24 hod končí. Hodně smrká, rýma je vodová, výtok nepálí. Rád pije horkou kávu, která ho zlepšuje. Pocení ulevuje - musí si ale přikrýt i hlavu. Říká, že není žíznivý, při práci žízeň nemá, pak vypije najednou i 1 litr studené minerálky, rád pije i COLU. Ráno nesnídá, jen večerí, přes den pije hodně kávy. Je absolutně bez chuti k jídlu. Dříve jedl hodně saláty - mléko - pečivo - sýry. Nejí rýži, těstoviny a tučné jídlo. Sladké má rád - koláče - dorty i s krémem. Luštěniny mu nevadí.

Má velkou obrazotvornost, kterou ve svém řemesle dobře uplatňuje, protože často opravuje starý nábytek. Říkal mi, že než práci dokončí, má pocit, že žije v té době, s těmi lidmi, jsou kolem něj, v duchu si s nimi povídá. Práci si plánuje a nemá rád, když mu nevychází jeho úmysly, když mu je někdo ruší.

Sny si teď nepamatuje - má pocit prázdna - je vděčný za sny - celý den pak o nich přemýšlí. Jsou většinou sadistické - jede na koni, seká šavlí kolem sebe, zabíjí lidi, vidí kolem sebe, jak se válejí hlavy a cítí velkou úlevu. Ráno se podíval do zrcadla a viděl se jako holohlavý, bez vousů a měl šavli, nemohl se „vrátit do svého těla“. Jindy stahoval za živa chlapa z kůže a cítil se přitom velmi dobře. Častokrát je ve snu pronásledován, utíká po suché krajině - snaží se ukrýt, ale nemá kam. Probudí se hrůzou. Má strach, že se zblázní.

Případá mu, že tady žije jen jednou polovinou těla a to ve dne. V noci je někdo jiný a žije jinde. Často žije v představách, někam přijde a vidí dům a lidi z minulého století, mluví s nimi, seká tam trávu, pak obraz zmizí a on objeví na místě zbytky základů domu.

Je jasnozřivý, když jde za prací k zákazníkovi, dovede si ho představit, je rád, že je takto „připravený“ na lidi. Vykládá si karty, než jde k zákazníkovi, zajímá se o okultismus, telepatii, dovede vůlí pohybovat věcmi na stole. Chce mít věci vyjasněné.

Velice rád má soukromí, samotu - i dlouho, nevadí mu to, je rád sám - může být „ve svém světě“. Je nejistý v cizím prostředí, má pocit odstupů – „skla“ mezi sebou a druhou osobou. Nedůvěřuje lidem – je opatrný při jednání s nimi. Nerad chodí mezi lidi. Má problémy s kontaktem, raději odejde, stálý pocit ohrožení - všude vidí nepřátele. Dříve pracoval v Praze, v dílně a v té době měl pravidelně epileptické záchvaty. Říkal, že to bylo proto, že „musel“ ráno vstát a jít mezi lidi. Když si udělal dílnu doma – bydlí na venkově - a začal pracovat od 10 hod, záchvaty jsou zřídka. Jsou vlastně jen tehdy, musí-li změnit svůj program a někam jet brzo ráno. Po záchvatu je pak celý den velmi unavený a má bolesti hlavy. Nástup potíží je pozvolný, napřed jako by „ztuhne, není schopen chodit“.

Přesto, že je hubený, je dušný při běhu - do schodů ne. Pohyb zlepšuje, ale ze začátku ne, rád jezdí rychle na kole. Výšky ho teď lákají - jako malý z nich měl hrůzu, má ale strach o druhé.

Problémy řeší tak, že musí odejít, chodit, nemůže se soustředit na práci.

Je ženatý, tolerantní, má dvě děti – volný způsob výchovy. Rád by ležel u vody, v blízkosti lesa, sám nebo s rodinou. Má rád pořádek, věci na svém místě, ale není pedant.

Ošacení má rád volné.

Po repertorizaci myslí a bludů, vyšly vysoko léky Stram., Cann-i., Hyos., Lach., Op., Bell., Merc., Plat., Nit-ac., Puls. Když jsem přidala ještě další symptomy, vyšly tyto léky: Lach., Sulph., Lyc., Phos., Sep., Nat-m., Puls., Bar-c., Nat-c., Con.

Terapie: LACH 5 CH 2x denně 2 kul. 5 dní

Kontroly :

Za 6 týdnů – cítí se lépe, lépe spí, bolely ho 2 dny klouby, 1 den bolest hlavy, byl jako opilý, vrátila se „jako“ chřipka, kterou měl před podáním léku. Za 14 dní po podání – bolesti svalů, napětí – zvětšil se objem svalů – po 3 dnech to přestalo.

Za 3 týdny po podání dostal venku odpoledne epileptický záchvat. Byl těžký vzduch, upadl do bezvědomí, pak se probрал – běhal do kolečka, museli ho odvést domů a tam se plně probрал. Záchvat trval velmi krátkou dobu a neměl po něm bolesti hlavy jako dříve. Byl v jinou dobu než dříve, měl při něm více energie, po záchvatu se cítil dobře. Již nemá takové představy, vidiny jsou „ploché“.

Za 4 měsíce – cítí se dobře, přibral na váze, hlavně v pase, záchvaty nemá, není unavený. Sny – dva dny po sobě se mu zdálo, že sedí u stolu v kavárně na ulici. Přišla k němu „ženská“, že mu za večeri sežene „kšeft“ – měl zabít ženu a dítě. Probudil se a nevěděl, co by si v té situaci počal. Černá barva – smuteční - s ním „lomcuje“, viděl v televizi gondoly v Benátkách, připomínalo mu to pohřeb a rakeve. Když je sám, má myšlenky na smrt. Má odpor ke všemu, co souvisí se smrtí – hřbitov, rakev, věnce, voskové květiny.

Začalo mu vadit ostré světlo, zářivé, umělé. Je hypersenzitivní. Měl pocit, že slyší někoho sténat. Slyšel za sebou kroky, ale nikdo tam nebyl.

Znovu jsem vše probírala. Uvědomila jsem si, že je sice hodně povídavý, ale mluví těžce, jako po obrně, stále musí odkašlávat. Pokožku má suchou. Když prvně přišel, byl velmi pasivní a bez energie. To Lachesis nemá. Byla jsem ale přesvědčena, že to bude hadí lék. Vzala jsem hadí léky a srovnávala. Vyšel *Crotalus cascavella*. Je velmi pracovitý, touží po fyzické aktivitě, měl sny o bojích, pocit zvýšené osobní síly, měl pocit, že slyší někoho sténat.

Terapie: *Crotalus cascavella* – CH 30 jednorázově.

Pacient je dodnes bez potíží a cítí se dobře.

HOMEOPATICKÁ LITERATURA

Prosíme, abyste objednávali včas s předstihem, výše nákladu odborných publikací se řídí počtem objednávek. Objednávka až po výtiti může někdy prodloužit čekací dobu až do dalšího dotisku.

Novinky:

Ian Watson **Průvodce homeopatickými metodami**

Známy a velmi zkušený anglický homeopat popisuje 19 (!) různých základních metod a přístupů, jak řešit homeopatické případy. Naprostou většinu z nich lze přitom zařadit do proudu t.zv. klasické homeopatie. Některé z nich, jako „arborovitální léčba“, již upadly nezaslouženě téměř v zapomnění, jiné, jako „isopatie“, „konstituční předpisování“, nebo „intuitivní předpisování“, či „po vrstvách“ atp. jsou všeobecně známé, dovíme se však o nich mnoho nového, a to uceleným, systematicky podaným a přitom stručným výkladem, vycházejícím z autorovy rozsáhlé celoživotní zkušenosti i studia. Je tu popsána i řada osvědčených a vyzkoušených metod, jejichž popis se dostává českým homeopatům do ruky poprvé. Vždy je uvedeno, pro jaký typ případů je daná metoda vhodná či vhodnější než jiné. Knižka obsahuje také popisy případů léčby převážně z autorovy praxe, názorně metodu a její konkrétní uplatnění prezentující. Tato zcela nová kniha se setkala v Anglii s velkým úspěchem neboť vyplňuje mezeru, existující dosud v odborné světové literatuře. Kniha obohatí odborníky, jimž poskytne cenné vodítko pro praxi, ale může nepochybně zajímat i objekty těchto metod – pacienti. Cca 290 Kč. Vyjde v lednu 2001.

Roger Morrison, M. D.

Klíčové a potvrzující symptomy homeopatické materie mediky

Snad nejrozšířenější moderní materie medika. Napsal ji přední americký homeopat, žák a spolupracovník George Vithoukase. Oblíbená především pro svou přehlednost a výstižnost, podává současně poznatky o 290ti lécích. Popis každého léku je organizován takto: První je umístěna všeobecná charakteristika léku,

následují jeho mentální symptomy, pak generální symptomy a symptomy jednotlivých částí těla. „Klinická sekce“ obsahuje seznam nemocí, při nichž je lék obvykle používán. „Sekce kombinovaných symptomů“ ukazuje skupinu dvou nebo tří symptomů, které, když se vyskytnou pohromadě, znamenají velmi silnou indikaci léku. U jednotlivých symptomů jsou uvedeny také další pro ně důležité léky. Skutečné klíčové symptomy jsou tištěny tučným písmem a symptomy pro něž je lék nejdůležitější jsou také graficky zvýrazněny. Pevná vazba, cca 600 str., cca 690 Kč. Vyjde v říjnu 2001.

Philip M. Bailey, M. D.

Carcinosinum

Nová kniha světově proslulého australského homeopata dává úplný popis tohoto moderního a dnes patrně nejčastěji indikovaného konstitučního léku (či miasmatického léku), jehož celostní obraz byl odhalen teprve v posledních desetiletích a zejména v posledních letech. Velmi podrobný popis mentálních, generálních i patologických rysů a symptomů je doplněn dvaceti šesti barevnými fotografiemi tváří, dokumentujícími typický vzhled tohoto typu. Jsou zde také tabulky srovnávající charakteristické symptomy Carcinosinu s dalšími léky, s nimiž je často nesprávně zaměňován. Nepostradatelná součást knihovny moderního homeopata. (Vzpomeňme na Dr. Smitze, který řekl, že Carc. je nejčastější konstitucí samotných homeopatů a na francouzského klasického homeopata Dr. Bon Hoa, který napsal, že kdyby měl existovat jen jediný homeopatický lék, vybral by Carc.) Cca 240 Kč. Vyjde v květnu 2001.

Dr. Rajan Sankaran

Duše homeopatických léků

Materie medika předního současného indického homeopata. Nejnovější dílo založené na popisu *esenci* léků. Souvisí se známou autorovou metodou předepisování především podle základních symptomů myslí pacienta, kterou tento indický homeopat proslul. 346 str., 570 Kč.